

AGATHA NICOLAU

de la Teatrul de Dramă
și Comedie din Constanța

— *Ifigenia lui Euripide. Ați mai jucat „antici”?*

— Nu. E prima mea întâlnire cu ei. Mi-am dorit mult — și de mult — să joc, în special, Electra. Dar nu mă simțeam — cugetind la rece — că sînt încă pregătită pentru asemenea rol. Chestiune nu atât de mijloace artistice (care se pretind, firește, coapte) cît de riscul de a ataca cu intimidare, decî inhibată, partituri grele prin prestigiul lor milenar ca și prin problemele noi pe care, tocmai de aceea, le pun interpretului astăzi.

E primejdios, pentru public, dar și pentru actor, îmi ziceam, să calci cu ușurătate, nestăpîn pe tine, astfel de tărîmuri. Și-am așteptat. Să mă împac, să mă familiarizez cu propria mea aspirație...

Am dorit să joc Electra : încep cu Ifigenia. Rolul e deopotrivă de mare — doar că e zidit pe un caracter mai special. Aristotel o socotea un bloc de marmură, care închide în ea nodale confruntări și frământări străvechi ale omenirii. Ca personaj, dincolo de împrejurările concrete ale tragediei, Ifigenia în Taurida ridică pe trepte superioare demnitatea femeii, dragostea de patrie și de familie. Aceste sentimente nu ajung însă la expresie declarată, ele elocotese undeva în adîncuri, în inima „marmurii”.

Iubesc (în general) foarte mult teatrul în versuri. Și mă voi strădui să redau vibrația versului antic, atît cît am învățat și cît am studiat pe parcursul anilor. Dacă voi fi în stare, și... ceva în plus.

— *Și care sînt acele probleme noi de interpretare?*

— În primul rînd, probleme de studiu, de lectură (și înțelegere). Apoi probleme de comunicare *proaspătă* a unui mesaj vechi cît timpul. Apoi probleme de adaptare la... aer liber și la dificultățile tehnice corespunzătoare — o sincronizare armonioasă a mișcării și gestului cu glasul imprimat pe bandă...

Regizorul Gh. Jora are, pe planul construcției unui spectacol de asemenea natură și auvergură, experiența *Medeei*. Sub aceeași baghetă regizorală teatrul și interpretii am pornit acum, cu încredere, la acest nou și dificil spectacol. Nu știu ce rezultate voi recolta din această, pentru mine, primă experiență, nici măsura în care voi mulțumi exigențele mele și ale publicului. Un prag însemnat însă, va fi totuși, în drumul meu artistic spre alte visate roluri din teatrul antic.

Maria Marin